

Festival Maribor: 6. Koncert *Nauk za nesmrtnost*
Dvorana Union, 4. 9. 2011 ob 19.30

Orkester Festivala Maribor
Richard Tognetti- vodstvo in solo violina
Dejan Lazić- violina
Matej Šarc- oboa
Milena Lipovšek- flavta
Boštjan Lipovšek- rog
Paolo Calligaris- fagot

Spored: W. A. Mozart: Koncert za klavir št. 12 v A- duru, op. 4, K 414; W. A. Mozart: Sinfonia concertante v Es- duru, K 297b; Benjamin Britten: Variacije na temo Franka Bridga op. 10; Igor Stravinski: Muze iz baleta Apolon: Apoteza

Koncert se je pričel z Mozartovim *Koncertom za klavir št. 12 v A- duru*, v katerem se je kot solist predstavil priznani pianist Dejan Lazić. Že na začetku je dokazal svojo profesionalno izdelano tehniko igranja in presenetil s prefinjenostjo, ki se je najbolj odražala v dobro izoblikovanem občutku za oznako »dolce«. Njegova interpretacija Mozartove glasbe je bila razumljena na precej »romantičen« način, kljub temu pa bi se na področju izražanja kontrastov in večjih dinamičnih sprememb pričakovalo več. Nenavadna izvedba kadenc, pri čemer so klasicistično estetiko zmotile predvsem s pedalom pokrite pasaže, pa so vsekakor zmotile igrivost in jasnost glasbenega toka.

Za nekoliko bolj muzikalne so se izkazali solisti v naslednjem delu - *Sinfonii concertante*, pri katerih je bilo zaznati lepo izdelane linije in imitacijske odgovore, kar se je kazalo v lepo tekočem glasbenem toku in dobri komunikacijski povezanosti med solisti.

Orkester je celoten program koncertnega večera izvedel tehnično izdelano in korektno. Zdi pa se, da se v same ideje skladateljev niso dovolj poglobili in kljub trudu odlične violinistke Satu Väske niso uspeli dati publiki več od lepo zaigranih not. Njihova interpretacija del je bila tehnično vrhunska, a pripovedno prazna in muzikalno nedoživeta. Sicer se je v drugem delu koncerta ob prihodu koncertnega mojstra Richarda Tognettija pojavilo upanje, da se bo orkester končno vživel v glasbo, vendar so bili Tognettijevi namigi zgolj farsa, dejanske muzikalnosti pa ni bilo zaznati.

Da je nedeljski koncert izpadel prazen in nepripoveden, je razlog deloma tudi v slabo izbranem programu, saj dela med seboj niso imela skupnega tematskega toka, ki naj bi ga izražal naslov. Ob taki izvedbi in izbranem naslovu bi se bilo morda umestno vprašati, kaj glasbi oz. izvedbi daje tisto zares nesmrtno.

Ana Milošević